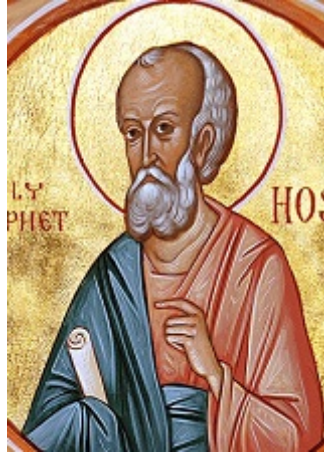
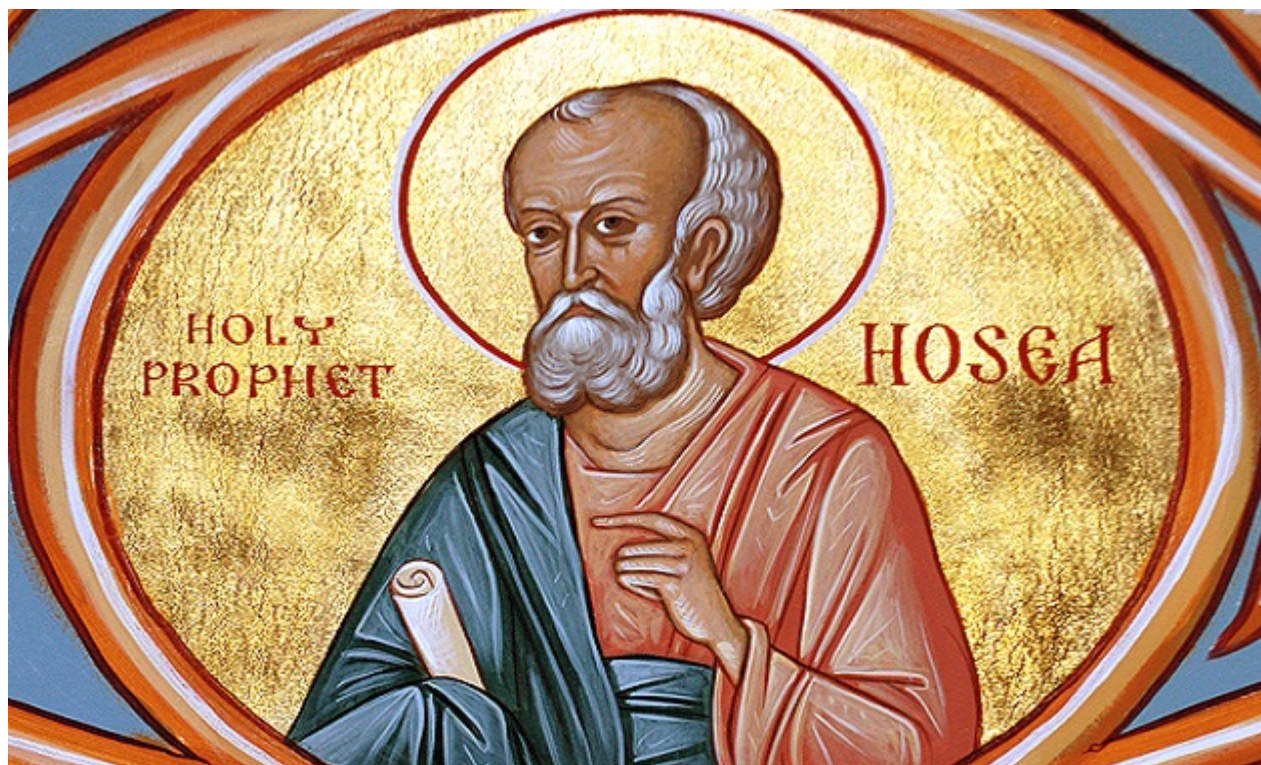

Ο προφήτης Ωσηέ (+17 Οκτ.) και ο αλληγορικός του γάμος

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο προφήτης Ωσηέ, όπως πληροφορεί το βιβλίο του, ήταν γιος του Βεηρί και καταγόταν από το βόρειο βασίλειο. Σύμφωνα με την επικεφαλίδα του βιβλίου του (Ωσ. 1,1) έδρασε επί των ημερών Οζίου (787-736 π.Χ.), Ιωάθαμ (756-741 π.Χ.), Άχαζ (741-725 π.Χ.) και Εζεκίου (725-697 π.Χ.) βασιλέων του Ιούδα και Ιεροβοάμ Β΄ υιού Ιωάς (787-747 π.Χ.) βασιλέων Ισραήλ. Η κηρυγματική του δράση τοποθετείται κατά τον 8^ο π.Χ. αιώνα, έπεται του Αμώς και προηγείται του Ησαΐα.

πηγή: www.saint.gr

Παρά το γεγονός ότι το βασίλειο διένυε περίοδο ευημερίας και υλικής ευμάρειας, εντούτοις ο θρησκευτικός τομέας διερχόταν κρίση λόγω της εισροής αλλοτρίων θεοτήτων μέσα στη θρησκεία. Οι ιερείς της εποχής ασκούσαν τη λατρεία καθαρά επαγγελματικά, προωθώντας τη λατρεία του Βάαλ, έναντι της οποίας καταφέρεται μεταξύ των άλλων προφητών του 8^{ου} π.Χ. αιώνα και ο προφήτης Ωσηέ.

Ο προφήτης Ωσηέ, συγγραφέας του ομώνυμου προφητικού βιβλίου, στα τρία πρώτα κεφάλαια του βιβλίου του, το οποίο αποτελείται συνολικά από 14 κεφάλαια, εκθέτει το προσωπικό του δράμα, δηλ. το γάμο του με μια πόρνη, γάμος ο οποίος έχει αλληγορική σημασία και αποτελεί το βασικότερο τμήμα του βιβλίου του προφήτου.

Κατόπιν εντολής του Θεού, ο προφήτης, λαμβάνει ως σύζυγο τη Γόμερ, θυγατέρα του Δεβηλαίμ και μαζί της απέκτησε δυο γιους και μια κόρη (Ωσ. 1,2-9). Όμως επειδή η σύζυγος του προφήτη ήταν άπιστη, ο Ωσηέ την έδιωξε, αφού αποκάλυψε τα ανομήματά της (Ωσ. 2,1-16) και την απεδέχθη εκ νέου, κατόπιν νέας εντολής του Θεού, αφού πρώτα αυτή είχε μετανοήσει ειλικρινά (Ωσ. 3,1-5). Ο Θεοφύλακτος Βουλγαρίας αναφέρει πως η υπόδειξη του Θεού προς τον Ωσηέ να λάβει ως σύζυγο μια πόρνη, αποτελεί σημείο που αποδεικνύει την εκπόρνευση του Ισραήλ προς Αυτόν και ότι ο Θεός ανέχεται προσωρινά την πορνεία του λαού, μέχρι ο λαός να μετανοήσει και να επιστρέψει ξανά στη λατρεία του μόνου αληθινού Θεού (P.G.

Κατά το Θεοδώρητο Κύρου, ως πορνεία, στη σχέση του λαού με το Θεό, χαρακτηρίζεται η ειδωλολατρία (P.G. 81,1561). Ο δε Ισραήλ παρομοιάζεται με πόρνη γυναίκα, σκληρά υβριζόμενη. Στην προκειμένη όμως περίπτωση, ως υβριζόμενη γυναίκα δεν εννοείται ο ισραηλιτικός λαός, αλλά η ίδια η χώρα του Ισραήλ και τούτο συμβαίνει επειδή, κατά την εβραϊκή σκέψη, ως χώρα δεν εννοείται μόνο η εδαφική επικράτεια, το υλικό μέγεθος, αλλά η ζώσα δύναμη που περιβάλλει τη γη και τους κατοίκους της. Ο Κύριλλος Αλεξανδρείας σχολιάζει πως, η γη του Ισραήλ πόρνευσε αθετώντας τη διαθήκη που είχε συνάψει με το Θεό, την τήρηση δηλ. των εντολών Του (P.G. 71,36).

Η αποστασία αυτή αποτελεί το κυριότερο θέμα της προφητείας του Ωσηέ, την οποία ο προφήτης καυτηριάζει προλέγοντας την τιμωρία του λαού, καθώς και την απόδειξη της αγάπης του Θεού όταν ο Ισραήλ μετανοήσει. Η τιμωρία και η αγάπη του Θεού προς τον Ισραήλ, στο βιβλίο του Ωσηέ συμβολίζονται, όπως προανεφέρθη, αλληγορικά με τη σύναψη συζυγικής σχέσης του προφήτου με τη μοιχαλίδα, σχέση η οποία άσκησε μεγάλη επίδραση στο κήρυγμα του προφήτη.

Ο Ωσηέ στο στίχο 11,1 (*«ἀπερρίφη βασιλεὺς Ἰσραὴλ· ὅτι νήπιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἡγάπησα αὐτὸν καὶ ἐξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ»*) παρουσιάζει αυτή τη σχέση ακόμα εντονότερα, δηλ. όχι ως απλά μια σχέση συζύγων αλλά κάτι παραπάνω. Σχέση μεταξύ πατέρα και γιου. Ο Πατέρας Θεός κάλεσε το «γιο» του τον Ισραήλ όταν εκείνος ήταν ακόμα αιχμάλωτος (ως νήπιο) στην Αίγυπτο και τον οδήγησε στην έρημο. Εκεί ο λαός έζησε την εμπειρία της παρατεταμένης παρουσίας του Θεού, ο Οποῖος εμφανίστηκε στο όρος Σινά (Εξ. 19) μέσα σε θαυμαστά σημεία και όντας ο λαός έντρομος από την παρουσία του Θεού, παρέδωσε το νόμο στο Μωυσή. Η θεοφάνεια, η σύναψη διαθήκης και η νομοδοσία αποτελούν το σημαντικότερο γεγονός αυτής της συνάφειας.

Ο Ωσηέ ανακαλεί μνήμες από την οδοιπορία του λαού στην έρημο διότι πρεσβεύει ότι η περίοδος αυτή ήταν η χρυσή εποχή για την ισραηλιτική θρησκεία, στην οποία ο Θεός αποκαλυπτόταν συνεχώς στο λαό του. Η αποκάλυψη και σχέση αυτή αναπαρίσταται στον Ωσηέ τόσο στενή, όπως η σχέση που συνάπτεται μεταξύ των συζύγων στον έγγαμο βίο. Ο θρησκευτικό συγκρητισμός και η παρέκκλιση του λαού από την τήρηση των εντολών του Θεού αποτελούν για τον Ωσηέ καθαρή μοιχεία. Η χρυσή εποχή της ερήμου, όπου ο Ισραήλ γνώρισε τον αληθινό Θεό και παρέμενε πιστός στο θέλημά του είχε παρέλθει και ο θρησκευτικός συγκρητισμός είχε την τιμητική του. Όμως ο Θεός της αγάπης δεν διαρρηγνύει αμέσως τους δεσμούς με το λαό του, αλλά αφήνει ένα περιθώριο για μετάνοια, επιστροφή και αποκατάσταση.

Η σχέση αυτή μεταξύ Θεού και λαού έχει ιδιαίτερη σπουδαιότητα διότι προάγει τον μονοθεϊσμό ως τη μόνη οδό που οδηγεί στη σωτηρία. Ο Θεός στο βιβλίο του Ωσηέ δεν είναι μόνο δίκαιος που κρίνει και τιμωρεί το λαό του αλλά και πλήρης αγάπης, ο οποίος τιμωρεί το λαό Του, αλλά τον καλεί σε μετάνοια και τον συγχωρεί. Ο προφήτης Ωσηέ καλείται προφήτης της αγάπης, όπως και ο Ιωάννης καλείται ευαγγελιστής της αγάπης.